

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

.....

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

- ★ Rådets direktiv 93/29/EØF af 14. juni 1993 om identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer på to- og trehjulede motordrevne køretøjer 1
- ★ Rådets direktiv 93/30/EØF af 14. juni 1993 om lydsignalapparater på to- og trehjulede motordrevne køretøjer 11
- ★ Rådets direktiv 93/31/EØF af 14. juni 1993 om støtteben på tohjulede motordrevne køretøjer 19
- ★ Rådets direktiv 93/32/EØF af 14. juni 1993 om fastholdelsesanordninger for passagerer på tohjulede motordrevne køretøjer 28
- ★ Rådets direktiv 93/33/EØF af 14. juni 1993 om tyverisikring på to- og trehjulede motordrevne køretøjer 32
- ★ Rådets direktiv 93/34/EØF af 14. juni 1993 om foreskrevne påskrifter og skilte på to- og trehjulede motordrevne køretøjer 38

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 93/29/EØF

af 14. juni 1993

om identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer på to- og trehjulede motordrevne køretøjer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; der skal vedtages de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå;

to- og trehjulede motordrevne køretøjer skal i alle medlemsstaterne opfylde visse tekniske krav med hensyn til identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer; disse tekniske krav, som er fastsat ved ufravigelige forskrifter, er forskellige fra den ene medlemsstat til den anden og udgør derved en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet;

disse hindringer for det indre markeds funktion kan fjernes, hvis medlemsstaterne indfører de samme forskrifter i stedet for deres nuværende nationale bestemmelser;

gennemførelse af procedurerne i direktiv 92/61/EØF for standardtypegodkendelse og typegodkendelse af alle typer to- og trehjulede motordrevne køretøjer forudsætter harmoniserede forskrifter for identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer på disse køretøjer;

i betragtning af omfanget og virkningerne af den foreslåede foranstaltning i den berørte sektor er dette direktivs bestemmelser en absolut forudsætning for virkeliggørelse af det tilstræbte mål, som er EF-typegodkendelse af køretøjer, og dette mål kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne hver for sig;

for at lette adgangen til tredjelands markeder forekommer det nødvendigt at indføre ækvivalens mellem forskrifterne i dette direktiv og i regulativ nr. 60 fra ECE/FN —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer på alle motordrevne køretøjer som fastlagt i artikel 1 i direktiv 92/61/EØF.

Artikel 2

Fremgangsmåden for meddelelse af typegodkendelse af et to- og trehjulet motordrevet køretøj for så vidt angår identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer samt betingelserne for fri bevægelighed for nævnte køretøjer er de samme som de i henholdsvis kapitel II og III i direktiv 92/61/EØF fastsatte.

⁽¹⁾ EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 72.

⁽²⁾ EFT nr. C 293 af 9. 11. 1992, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. C 21 af 25. 1. 1993, s. 96, og
EFT nr. C 150 af 31. 5. 1993.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 73 af 15. 3. 1993, s. 22.

Artikel 3

I henhold til artikel 11 i direktiv 92/61/EØF anerkendes ækvivalensen mellem forskrifterne i dette direktiv og forskrifterne i ECE/FN-regulativ nr. 60 (dok. E/ECE/TRANS/505-Add. 59).

De myndigheder i medlemsstaterne, som udsteder typegodkendelsen, accepterer typegodkendelser, der er udstedt i henhold til forskrifterne i ovennævnte regulativ nr. 60, og typegodkendelsesmærker i stedet for tilsvarende typegodkendelser, der er udstedt i henhold til forskrifterne i dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv kan ændres i henhold til artikel 13 i direktiv 70/156/EØF ⁽¹⁾ for at:

- tage hensyn til ændringer i det ECE/FN-regulativ, der er nævnt i artikel 3
- tilpasse bilaget til den tekniske udvikling.

Artikel 5

1: Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 14. december 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Fra datoen i første afsnit kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer, forbyde den første ibrugtagning af køretøjer, der opfylder kravene i dette direktiv.

De anvender bestemmelserne i første afsnit fra 14. juni 1995.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1993.

På Rådets vegne
J. TRØJBORG
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/53/EØF (EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 1).

BILAG I

FORSKRIFTER FOR TYPEGODKENDELSE AF TO- OG TREHJULEDE MOTORDREVNE KØRETØJER FOR SÅ VIDT ANGÅR IDENTIFICERING AF BETJENINGSORGANER, KONTROLLAMPER OG INDIKATORER

1. DEFINITIONER

I dette direktiv forstås ved:

- 1.1. »betjeningsorgan«, en køretøjsdel, som kan påvirkes direkte af føreren, og som kan fremkalde en ændring af køretøjets eller af en af dets deles tilstand eller funktion
- 1.2. »kontrollampe«, et signal, som viser, at en anordning er slået til, at anordningen ikke fungerer korrekt eller er eller kan være defekt, eller at anordningen slet ikke fungerer
- 1.3. »indikator«, en anordning, der giver oplysning om et systems eller delsystems funktion eller tilstand, f.eks. en væskestand
- 1.4. »symbol«, en tegning, hvormed et betjeningsorgan, en kontrollampe eller en indikator kan identificeres.

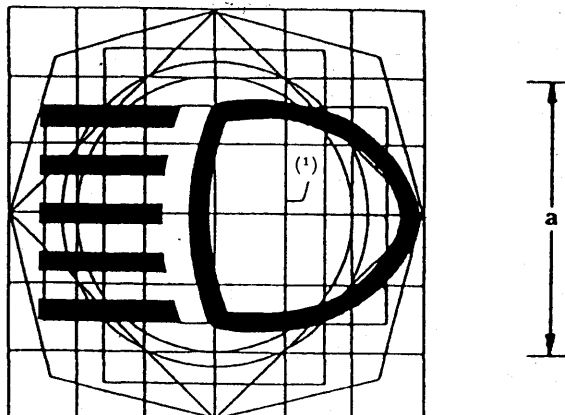
2. FORSKRIFTER

2.1. Identificering

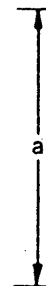
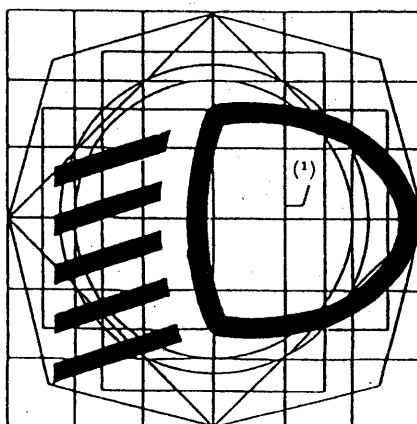
De betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer, der er omhandlet i punkt 2.1.5, og som forefindes på køretøjet, skal være identificeret i overensstemmelse med nedenstående forskrifter.

- 2.1.1. Symbolerne skal være klart synlige, enten med lys farve på mørk baggrund eller med mørk farve på lys baggrund.
- 2.1.2. Et symbol skal være anbragt på eller i umiddelbar nærhed af det betjeningsorgan eller den kontrollampe, der identificeres. Er dette ikke muligt, skal symbolet forbindes med betjeningsorganet eller kontrollampen med en ubrudt linje, der er så kort som muligt.
- 2.1.3. Fjernlys repræsenteres ved parallelle vandrette lysstråler, og nærllys repræsenteres ved parallelle nedadrettede lysstråler.
- 2.1.4. Benyttes der farver på kontrollamperne, skal de have følgende betydning:
  - rød: fare
  - gul: forsigtighed
  - grøn: sikkerhed.
 Blå farve må kun benyttes til fjernlyskontrollampen.
- 2.1.5. Betegnelse for og identificering af symboler

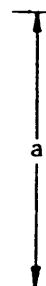
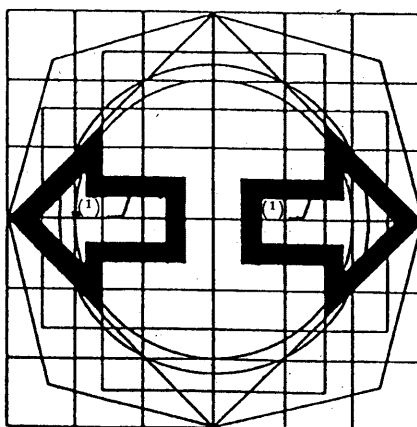
Figur 1
Betjeningsorgan for forlygter Fjernlys
Kontrollampens farve: blå

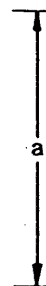
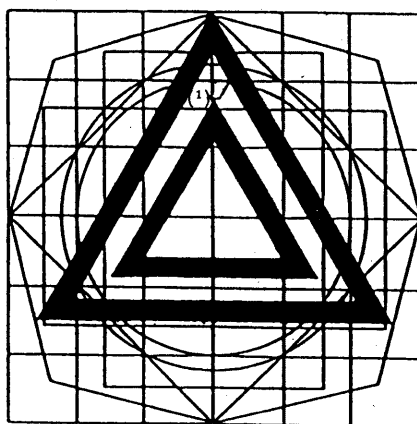
Figur 2
Betjeningsorgan for forlygter Nærlys
 Kontrollampens farve: grøn

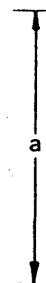
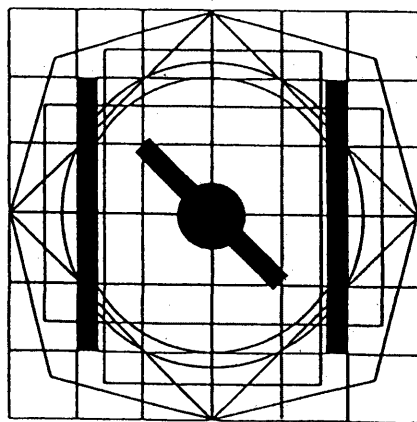
Figur 3
Retningsviserblinklys
 Kontrollampens farve: grøn

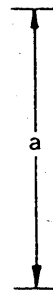
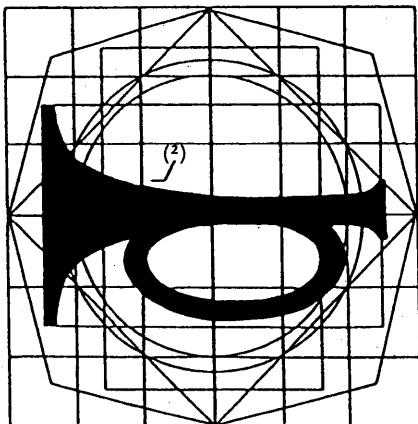
Figur 4
Havariblinklys
 mulighed for enten at anvende:
 — hosstående identificeringssymbol
 kontrollampens farve: rød
 eller
 — at lade indikatorerne for retningsviserblink (de to pile i figur 3) være i funktion samtidig

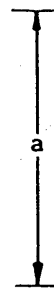
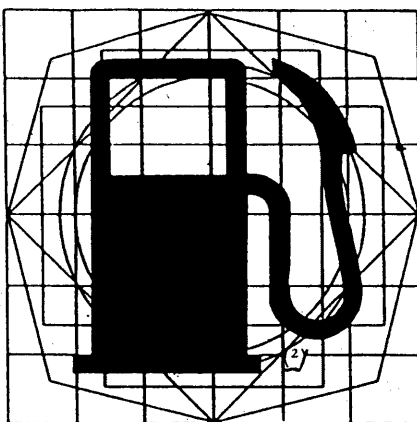
Figur 5
Manuel choker
 Kontrollampens farve: gul

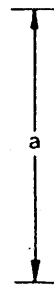
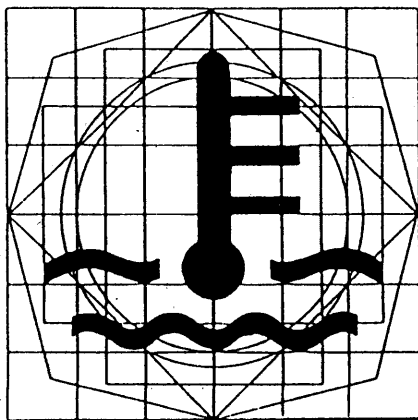
Figur 6
Lydsignalapparat

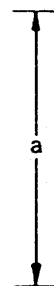
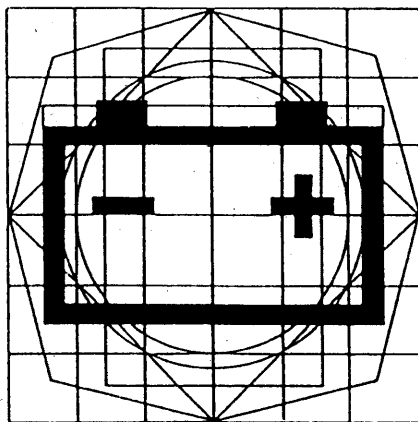
Figur 7
Brændstofniveau
Kontrollampens farve: gul

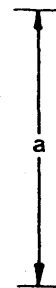
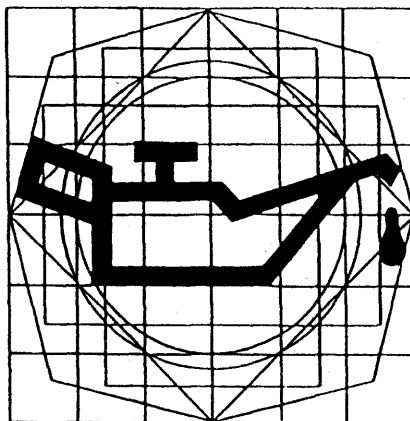
Figur 8
Kølevæsketemperatur
Kontrollampens farve: rød

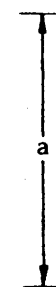
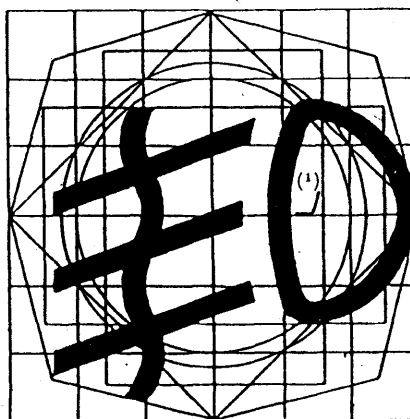
Figur 9
Ladeindikator
Kontrollampens farve: rød

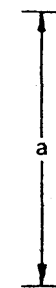
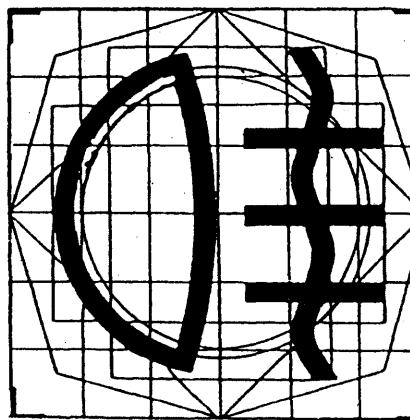
Figur 10
Olietryk
Kontrollampens farve: rød

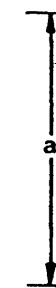
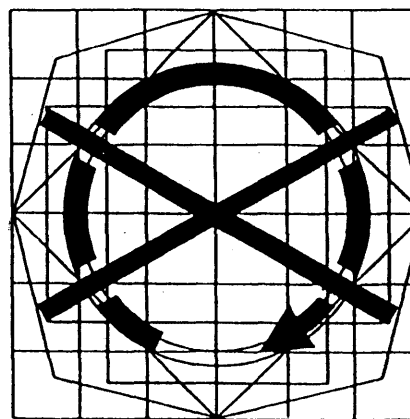
Figur 11
Tågeforlygte ⁽³⁾
Kontrollampens farve: grøn

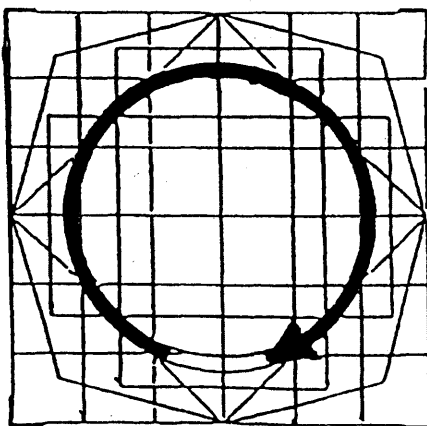
Figur 12
Tågebaglygte ⁽³⁾
Kontrollampens farve: gul

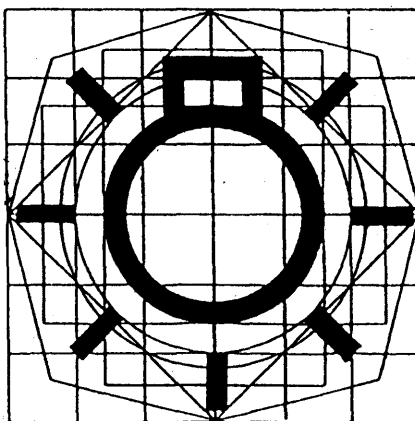
Figur 13
Betjeningsorgan for motortænding eller
-standsning i stillingen »udkoblet«

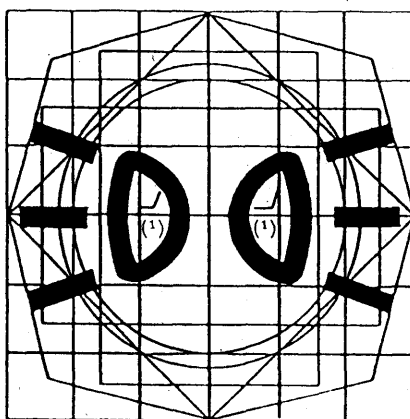
Figur 14
 Betjeningsorgan for motortænding eller
 -standsning i stillingen »indkoblet«

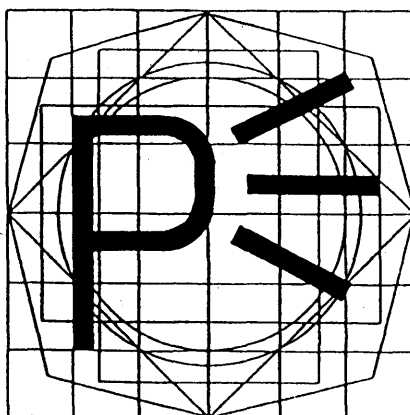
Figur 15
 Hovedlysafbryder
 Kontrollampens farve: grøn

Figur 16
 Lysafbryder
 (kan kombineres med betjeningsorga-
 net for positionslys)
 Kontrollampens farve: grøn

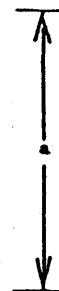
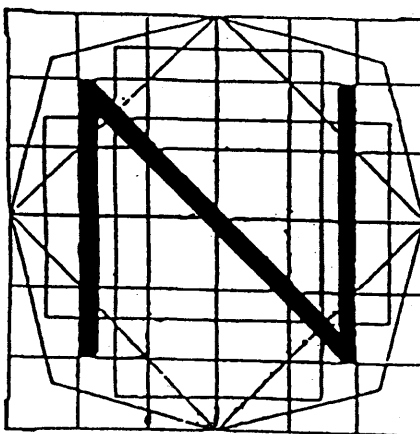

Figur 17
 Parkeringslys
 Kontrollampens farve: grøn

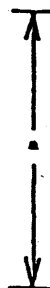
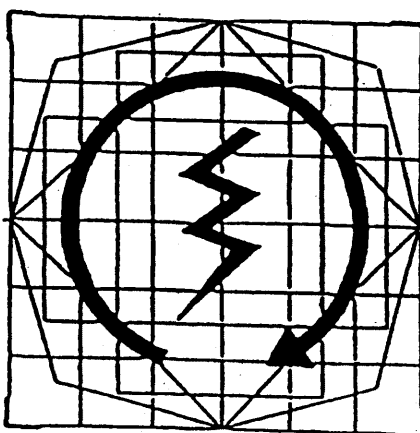

Figur 18
Indikator for frigeaar
Kontrollampens farve: grøn

Figur 19
Selvstarter

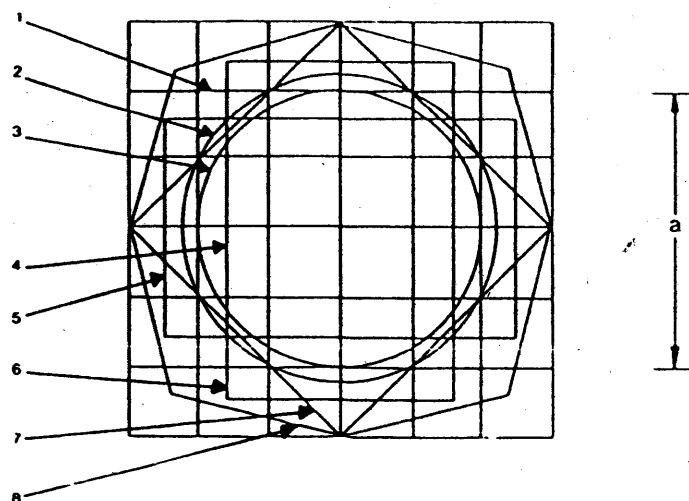

Anmærkninger

- (¹) Det indre af symbolet kan være helt udfyldt med mørk farve.
- (²) Den mørke del af dette symbol kan erstattes med symbolets omrids; i så fald skal de dele, som på tegningen er hvide, være af mørk farve.
- (³) Hvis der benyttes samme betjeningsorgan for tågeforlygter og tågebaglygter, skal der som symbol anvendes det, der er benævnt »tågeforlygte«.

Tillæg

Udformning af basismodellen for symbolerne i punkt 2.1.5

Figur 1

Basismodel

Basismodellen består af:

1. et grundkvadrat med sidelængden 50 mm; denne længde er lig med originalens nominelle dimension »a«
2. en grundcirkel med en diameter på 56 mm og med tilnærmelsesvis samme areal som grundkvadratet ⁽¹⁾
3. en anden cirkel med en diameter på 50 mm, som er indskrevet i grundkvadratet ⁽¹⁾
4. et andet kvadrat, hvis hjørner ligger på grundcirklen ⁽²⁾, og hvis sider er parallelle med grundkvadratets ⁽¹⁾
5. og 6. rektangler med samme areal som grundkvadratet ⁽¹⁾; de to rektangler ligger vinkelret på hinanden og skærer de modstående sider i grundkvadratet symmetrisk
7. et tredje kvadrat, hvis sider går gennem skæringspunkterne for grundkvadratet ⁽¹⁾ og grundcirklen ⁽²⁾ og danner en vinkel på 45° med vandret; dette kvadrat afgrænser basismodellens største vandrette og lodrette mål
8. en irregulær ottekant bestående af linjer, der danner en vinkel på 30° med siderne i kvadratet ⁽⁷⁾.

Basismodellen indtegnes på et kvadratrnet med en inddeling på 12,5 mm, som er sammenfaldende med grundkvadratet ⁽¹⁾.

BILAG II

Tillæg 1

Oplysningsskema vedrørende identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer på en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj

(vedlægges ansøgningen om typegodkendelse, hvis denne ikke indgives samtidig med ansøgningen om standardtypegodkendelse af køretøjet)

Løbenummer (tildelt af ansøgeren): .....

Ansøgning om typegodkendelse af en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj for så vidt angår identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer skal ledsages af de oplysninger, der er nævnt i bilag II til direktiv 92/61/EØF, afsnit A, punkt:

- 0.1
- 0.2
- 0.4 til 0.6.

Kortfattet beskrivelse af, hvorledes betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer er identificeret på køretøjet.

_____

Tillæg 2

Myndighed

Typegodkendelsesattest for identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer på to- eller trehjulet motordrevet køretøj

(EKSEMPEL)

Rapport nr. .... fra teknisk tjeneste ..... dato .....

Typegodkendelse nr.: ..... Udvidelse nr.: .....

1. Køretøjets mærke: .....
2. Køretøjets type og eventuelle varianter: .....
3. Fabrikantens navn og adresse: .....
4. Navn og adresse på den befuldmægtigede (evt.): .....
5. Køretøj fremstillet til kontrol den: .....
6. Typegodkendelse meddelt/nægtet ⁽¹⁾.
7. Sted: .....
8. Dato: .....
9. Underskrift: .....

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

RÅDETS DIREKTIV 93/30/EØF

af 14. juni 1993

om lydsignalapparater på to- og trehjulede motordrevne køretøjer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; der skal vedtages de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå;

to- og trehjulede motordrevne køretøjer skal i alle medlemsstaterne opfylde visse tekniske krav med hensyn til lydsignalapparat; disse tekniske krav, som er fastsat ved ufravigelige forskrifter, er forskellige fra den ene medlemsstat til den anden og udgør derved en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet;

disse hindringer for det indre markeds funktion kan fjernes, hvis medlemsstaterne indfører de samme forskrifter i stedet for deres nuværende nationale bestemmelser;

gennemførelse af procedurerne i direktiv 92/61/EØF for standardtypegodkendelse og typegodkendelse af alle typer to- og trehjulede motordrevne køretøjer forudsætter harmoniserede forskrifter for lydsignalapparater på disse køretøjer;

i betragtning af omfanget og virkningerne af den forelåede foranstaltning i den berørte sektor er dette direktivs bestemmelser en absolut forudsætning for virkeliggørelse af det tilstræbte mål, som er EF-typegodkendelse af køretøjer, og dette mål kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne hver for sig;

for at lette adgangen til tredjelandes markeder forekommer det nødvendigt at indføre ækvivalens mellem forskrifterne i dette direktiv og i regulativ nr. 28 fra ECE/FN —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for lydsignalapparater på alle motordrevne køretøjer som fastlagt i artikel 1 i direktiv 92/61/EØF.

Artikel 2

Fremgangsmåden for meddelelse af typegodkendelse af et to- og trehjulet motordrevet køretøj for så vidt angår lydsignalapparat og for meddelelse af typegodkendelse af et lydsignalapparat som komponent samt betingelserne for fri bevægelighed for nævnte køretøjer og for markedsføring af lydsignalapparater er de samme som de i henholdsvis kapitel II og III i direktiv 92/61/EØF fastsatte.

Artikel 3

I henhold til artikel 11 i direktiv 92/61/EØF anerkendes ækvivalensen mellem forskrifterne i dette direktiv og forskrifterne i regulativ nr. 28 fra ECE/FN (dok. E/ECE/TRANS/505, Rev. 1/Add. 27).

De myndigheder i medlemsstaterne, der udsteder typegodkendelsen, accepterer typegodkendelser, der er udstedt i henhold til forskrifterne i ovennævnte regulativ nr. 28, og typegodkendelsesmærker i stedet for tilsvarende typegodkendelser og typegodkendelsesmærker, der er udstedt i henhold til forskrifterne i dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv kan ændres i henhold til artikel 13 i direktiv 70/156/EØF ⁽⁵⁾ for at

— tage hensyn til ændringer i det ECE/FN-regulativ, der er nævnt i artikel 3

— tilpasse bilagene til den tekniske udvikling.

⁽¹⁾ EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 72.

⁽²⁾ EFT nr. C 293 af 9. 11. 1992, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992, s. 103, og EFT nr. C 150 af 31. 5. 1993.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 73 af 15. 3. 1993, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/53/EØF (EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 1).

Artikel 5

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 14. december 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Fra datoen i første afsnit kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører lydsignalapparater, forbyde den første ibrugtagning af køretøjer, der opfylder kravene i dette direktiv.

De anvender bestemmelserne i første afsnit fra 14. juni 1995.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1993.

På Rådets vegne
J. TRØJBORG
Formand

BILAG I

FORSKRIFTER FOR TYPEGODKENDELSE AF LYDSIGNALAPPARATER

1. DEFINITIONER

I dette direktiv forstås ved:

- 1.1. »lydsignalapparat«, en anordning, hvormed der i en farlig trafiksituation kan afgives et lydsignal og dermed gøres opmærksom på, at køretøjet er der, eller at der manøvreres med det
  - 1.1.1. en anordning, som har flere lydåbninger, der aktiveres af samme drivmekanisme, anses som ét lydsignalapparat
  - 1.1.2. en anordning, der består af flere dele, som hver afgiver et lydsignal, og som aktiveres samtidig af samme betjeningsorgan, betragtes som ét lydsignalapparat
- 1.2. »type lydsignalapparat«, lydsignalapparater, der ikke indbyrdes frembyder forskelle med hensyn til følgende væsentlige punkter:
  - 1.2.1. fabrikat og handelsbetegnelse
  - 1.2.2. virkemåde
  - 1.2.3. energikilde (jævnstrøm, vekselstrøm, trykluft)
  - 1.2.4. husets ydre form
  - 1.2.5. membranernes form og dimensioner
  - 1.2.6. lydåbningernes form og art
  - 1.2.7. lydets nominelle frekvens(er)
  - 1.2.8. mærkespænding
  - 1.2.9. nominelt driftstryk, hvis lydsignalapparatet er koblet direkte til en trykluftkilde.

2. FORSKRIFTER

- 2.1. Lydsignalapparatet skal afgive lyd med konstant styrke og med en frekvens, der ikke varierer hørligt i aktiveringsperioden. For lydsignalapparater, der er tilsluttet vekselstrøm, skal denne bestemmelse kun være opfyldt, når generatoren kører med konstant hastighed som specificeret i punkt 3.3.2.
- 2.2. Lydsignalapparatet skal have sådanne akustiske egenskaber (lydenegenskabernes fordeling over spektret og størrelse af lydtryk) og mekaniske egenskaber, at det opfylder prøvningerne i punkt 3 og 4 i den anførte rækkefølge.

3. MÅLING AF LYDTRYK

- 3.1. Prøvning af lydsignalapparatet finder fortrinsvis sted i lyddødt rum. Alternativt kan den ske i delvis lyddødt rum eller på et åbent område i det fri. I sidstnævnte tilfælde skal der træffes passende foranstaltninger mod tilbagekastning af lyden fra jordoverfladen inden for målefeltet (f.eks. opstilling af lydabsorberende skærme). Det kontrolleres, at afgang fra kugleform er mindre end 1 dB i en halvkugle med radius mindst 5 m op til den højeste målefrekvens, især i måleretningen og i højde med apparatet og mikrofonen.

Støjen fra omgivelserne skal være mindst 10 dB lavere end det lydtryk, der skal måles.

Apparatet og mikrofonen anbringes i samme højde, som skal være mellem 1,15 og 1,25 m. Den retning, hvor mikrofonens følsomhed er størst, skal falde sammen med den retning, hvor lydsignalapparatet har størst lydstyrke.

Mikrofonen anbringes med membranen i en afstand af $2,00 \pm 0,01$ m fra det plan, hvor apparatets lydåbning findes. For apparater med flere lydåbninger er det afstanden til den nærmeste åbning, der er bestemmende.

- 3.2. Måling af lydtrykket finder sted med en præcisionslydmåler (klasse 1), der opfylder bestemmelserne i IEC-publikation nr. 651, første udgave (1979).

Alle målinger foretages med tidsvejning »hurtig«. Ved måling af det samlede lydtryk benyttes der frekvensvejning »A«.

Spektret af den udsendte lyd måles ved Fouriertransformation af det akustiske signal. Alternativt kan der benyttes filtre på 1/3 oktav som anført i IEC-publikation nr. 225, første udgave (1966).

I så fald bestemmes lydtrykniveauet i det frekvensbånd, der har en bredde på 1 oktav og 2 500 Hz som median; størrelsen er summen af kvadraterne på de gennemsnitlige lydtrykniveauer i tre frekvensbånd, der er 1/3 oktav brede og har medianerne 2 000, 2 500 og 3 150 Hz. Under alle omstændigheder kan kun metoden med Fouriertransformation betragtes som referencemetode.

- 3.3. Lydsignalapparaterne tilsluttes følgende spændingskilder:

- 3.3.1. en prøvespænding på 6,5, 13 eller 26 volt, målt ved spændingskildens poler, for lydsignalapparater til en nominel jævnspænding på henholdsvis 6, 12 og 24 volt

- 3.3.2. en el-generator af den type, der normalt anvendes til lydsignalapparater, for lydsignalapparater til vekselstrøm. Apparatets lyd karakteristika optegnes ved generatorhastigheder på 50 %, 75 % og 100 % af den hastighed, som generatorfabrikanten anbefaler som den maksimale ved kontinuerlig drift. Under prøvningen belastes generatoren ikke med andre forbrugere. Holdbarhedsprøven under punkt 4 foretages ved den hastighed, fabrikanten foreskriver, inden for ovennævnte intervaller.

- 3.4. Benyttes der ensrettet strøm ved prøvning af et lydsignalapparat til jævnstrøm, må forskellen mellem spændingspulserne målt fra top til top ved strømkildens poler ikke være større end 0,1 volt.

- 3.5. For lydsignalapparater til jævnstrøm skal tilledningernes modstand, herunder modstanden i klemmer og kontakter, ligge så nær som muligt på:

- 0,05 ohm ved en mærkespænding på 6 volt
- 0,10 ohm ved en mærkespænding på 12 volt
- 0,20 ohm ved en mærkespænding på 24 volt.

- 3.6. Ved hjælp af de af fabrikanten foreskrevne beslag fastgøres lydsignalapparatet uelastisk til en sokkel med en masse på mindst ti gange lydsignalapparatets, dog mindst 30 kg. Soklen skal være udformet på en sådan måde, at refleksionerne fra dens sider og vibrationerne fra den er uden nævneværdig indflydelse på måleresultaterne.

- 3.7. Under iagttagelse af ovenstående bestemmelser må det A-vejede lydtryk ikke overstige følgende værdier:

- a) 115 dB(A) for lydsignalapparater, der fortrinsvis er til knallerter og til motorcykler med en effekt på højst 7 kW
- b) 118 dB(A) for lydsignalapparater, der fortrinsvis er til motorcykler med en effekt på over 7 kW.

- 3.7.1. Endvidere skal lydtrykket i frekvensbåndet fra 1 800 til 3 550 Hz være større end lydtrykket fra alle frekvenser over 3 550 Hz og mindst:

- a) 90 dB(A) for lydsignalapparater, der fortrinsvis er til knallerter
- b) 95 dB(A) for lydsignalapparater, der fortrinsvis er til motorcykler med en effekt på højst 7 kW
- c) 105 dB(A) for lydsignalapparater, der fortrinsvis er til motorcykler med en effekt på over 7 kW.

- 3.7.2. Lydsignalapparater, der opfylder bestemmelserne under punkt 3.7.1 c), må benyttes på de under 3.7.1 a) og b) nævnte køretøjer: lydsignalapparater, der opfylder bestemmelserne under punkt b), må benyttes på knallerter.

- 3.8. Også lydsignalapparater, der har været underkastet holdbarhedsprøvning ifølge punkt 4, skal opfylde ovennævnte bestemmelser, idet fødespændingen ligger mellem 115 % og 95 % af mærkespændingen for lydsignalapparater til jævnstrøm, og for lydsignalapparater til vekselstrøm mellem 50 % og 100 % af den hastighed, generatorfabrikanten anbefaler som den maksimale ved kontinuerlig drift.
- 3.9. Fra det tidspunkt, hvor lydsignalapparatet tilsluttes, til lyden når op på det i punkt 3.7 foreskrevne minimum, må der højst forløbe 0,2 sekunder ved en temperatur på $20 \pm 5^\circ \text{C}$. Denne bestemmelse gælder især for lydsignalapparater, der virker ved trykluft eller elektrisk kompressor.
- 3.10. Lydsignalapparater, der virker ved trykluft eller elektrisk kompressor, skal med den af fabrikanten specificerede energitilførsel opfylde samme krav til lydavgivelse som elektriske lydsignalapparater.
- 3.11. For flertoneapparater, hvor de enkelte lydgivere kan virke separat, skal ovennævnte minimumsværdier opnås med hver enkelt lyd giver for sig. Maksimalværdien for det samlede lydsignalapparat skal overholdes, når alle lydgivere er i funktion samtidig.

4. HOLDBARHEDSPRØVNING

- 4.1. Gennem tilledninger med den specificerede modstand tilsluttes lydsignalapparatet en strømkilde med mærkespændingen, jf. punkt 3.3 til 3.5, og aktiveres:
  - 10 000 gange for lydsignalapparater, der fortrinsvis er til knallerter og til motorcykler med en effekt på højst 7 kW
  - 50 000 gange for lydsignalapparater, der fortrinsvis er til motorcykler med en effekt på over 7 kWhver gang i 1 sekund og med 4 sekunders mellemrum. Under prøvningen ledes der køleluft forbi lydsignalapparatet med en hastighed på ca. 10 m/s.
- 4.2. Ved holdbarhedsprøvning i lyddødt rum skal dette være tilstrækkelig stort til, at den udviklede varme kan bortledes normalt.
- 4.3. Temperaturen i prøvehallen skal ligge i intervallet 15 til 30°C .
- 4.4. Hvis lydstyrken efter halvdelen af de foreskrevne aktiveringer har ændret sig i forhold til lydstyrken før prøvningen, kan lydsignalapparatet justeres. Efter det foreskrevne antal aktiveringer skal lydsignalapparatet opfylde bestemmelserne i punkt 3, eventuelt efter justering.
- 4.5. For lydsignalapparater med elektrisk kompressor tillades for hver 10 000 aktiveringer smøring med den af fabrikanten anbefalede olie.

5. GODKENDELSESMÆRKE

- 5.1. Lydsignalapparater, der produceres i overensstemmelse med den godkendte type, skal være forsynet med et godkendelsesmærke i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag V til direktiv 92/61/EØF.

Tillæg 1

Oplysningsskema vedrørende en type lydsignalapparat til to- og trehjulede motordrevne køretøjer

(vedlægges ansøgningen om typegodkendelse, hvis denne ikke indgives samtidig med ansøgningen om standardtypegodkendelse af køretøjet)

Løbenummer (tildelt af ansøgeren): .....

Ansøgning om typegodkendelse af en type lydsignalapparat til to- og trehjulede motordrevne køretøjer skal ledsages af de oplysninger, der er nævnt under afsnit A i bilag II til direktiv 92/61/EØF, punkt 9.5.1 til 9.5.4.

Tillæg 2

Myndighed

Typegodkendelsesattest for lydsignalapparat til to- eller trehjulede motordrevne køretøjer

(EKSEMPEL)

Rapport nr. .... fra teknisk tjeneste ..... dato .....

Typegodkendelse nr.: ..... Udvidelse nr.: .....

1. Lydsignalapparatets mærke: .....
2. Lydsignalapparatets type og hvilke(t) køretøj(er) det er bestemt til (for motorcykler angives effekten (≤ 7 kW eller > 7 kW)): .....
3. Fabrikantens navn og adresse: .....
4. Navn og adresse på den befuldmægtigede (evt.): .....
5. Lydsignalapparat fremstillet til prøvning den: .....
6. Typegodkendelse meddelt/nægtet (¹).
7. Sted: .....
8. Dato: .....
9. Underskrift: .....

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

BILAG II

MONTERINGSFORSKRIFTER FOR LYDSIGNALAPPARATER PÅ TO- OG TREHJULEDE MOTOR-DREVNE KØRETØJER

1. DEFINITIONER

I dette direktiv forstås ved:

- 1.1. »køretøjstype«, køretøjer, der ikke indbyrdes frembyder væsentlige forskelle på følgende punkter:
  - 1.1.1. antal og type af de monterede lydsignalapparater
  - 1.1.2. beslag o.lign. for montering af lydsignalapparaterne på køretøjet
  - 1.1.3. lydsignalapparaternes placering på køretøjet
  - 1.1.4. stivheden af den del af køretøjet, som lydsignalapparatet (-apparaterne) er monteret på
  - 1.1.5. det materiale, som er benyttet til karrosseriets forreste del, og dets form, hvis styrken af lydsignalapparatet kan blive påvirket heraf med en maskeringsvirkning til følge.

2. FORSKRIFTER

- 2.1. Alle køretøjer skal være udstyret med lydsignalapparat, som er typegodkendt ifølge dette direktiv eller ifølge Rådets direktiv 70/388/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjers lydsignalapparater⁽¹⁾; knallerter, der er udstyret med en motor med en effekt på højst 0,5 kW, og hvis konstruktivt bestemte maksimale hastighed er højst 25 km/t, kan dog udstyres enten med et typegodkendt lydsignalapparat eller med et mekanisk ikke-typegodkendt lydsignalapparat. I sidstnævnte tilfælde skal fabrikanten erklære, at det mekaniske lydsignalapparat opfylder de krav til den pågældende type lydsignalapparat, som er gældende i den medlemsstat, hvor knallerter skal markedsføres.
- 2.2. Prøvespændingen er den samme som anført i bilag I, punkt 3.3.
- 2.3. Måling af lydtryk foretages under samme betingelser som anført i bilag I, punkt 3.2.
- 2.4. Det A-vejede lydtryk fra lydsignalapparaterne, der er monteret på køretøjet, måles 7 m foran køretøjet; det skal være anbragt på en åben plads med så jævn overflade som muligt og med standset motor, hvis der er tale om prøvning af lydsignalapparater til jævnstrøm.
- 2.5. Mikrofonen anbringes omtrentlig i køretøjets midterplan i længderetningen.
- 2.6. Støj fra omgivelserne og vindstøj skal være mindst 10 dB(A) lavere end den lydstyrke, der skal måles.
- 2.7. Der søges efter det største lydtryk i en højde af 0,5 til 1,5 m over jorden.
- 2.8. Ved måling under betingelserne i punkt 2.2 til 2.7 skal det maksimale lydtryk fra lydsignalapparatet (jf. punkt 2.7) være mindst:
  - a) 75 dB(A) og højst 112 dB(A) for knallerter
  - b) 80 dB(A) og højst 112 dB(A) for motorcykler med en effekt på højst 7 kW
  - c) 93 dB(A) og højst 112 dB(A) for motorcykler med en effekt på over 7 kW.

⁽¹⁾ EFT nr. L 176 af 10. 8. 1970, s. 12. Direktivet er senest ændret ved direktiv 87/354/EØF (EFT nr. L 192 af 11. 7. 1987, s. 43).

Tillæg 1

Oplysningsskema vedrørende montering af lydsignalapparat på en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj

(vedlægges ansøgningen om typegodkendelse, hvis denne ikke indgives samtidig med ansøgningen om standardtypegodkendelse af køretøjet)

Løbenummer (tildelt af ansøgeren): .....

Ansøgning om typegodkendelse af lydsignalapparat monteret på en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj skal ledsages af de oplysninger, der er nævnt i bilag II til direktiv 92/61/EØF, afsnit A, punkt:

- 0.1
- 0.2
- 0.4 til 0.6
- 3.2.5 til 3.2.5.2.2
- 9.5.5.

Tillæg 2

Myndighed

Typegodkendelsesattest for lydsignalapparat monteret på en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj

(EKSEMPEL)

Rapport nr. .... fra teknisk tjeneste ..... dato .....

Typegodkendelse nr.: ..... Udvidelse nr.: .....

1. Køretøjets mærke: .....
2. Køretøjets type: .....
3. Fabrikantens navn og adresse: .....
4. Navn og adresse på den befuldmægtigede (evt.): .....
5. Køretøj fremstillet til prøvning den: .....
6. Standardtypegodkendelse meddelt/nægtet ⁽¹⁾.
7. Sted: .....
8. Dato: .....
9. Underskrift: .....

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

RÅDETS DIREKTIV 93/31/EØF

af 14. juni 1993

om støtteben på tohjulede motordrevne køretøjer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; der skal vedtages de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå;

tohjulede motordrevne køretøjer skal i alle medlemsstaterne opfylde visse tekniske krav med hensyn til støtteben; disse tekniske krav, som er fastsat ved ufravigelige forskrifter, er forskellige fra den ene medlemsstat til den anden og udgør derved en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet;

disse hindringer for det indre markeds funktion kan fjernes, hvis medlemsstaterne indfører de samme forskrifter i stedet for deres nuværende nationale bestemmelser;

gennemførelse af procedurerne i direktiv 92/61/EØF for standard-typegodkendelse og typegodkendelse af alle typer tohjulede motordrevne køretøjer forudsætter harmoniserede forskrifter for støtteben på disse køretøjer;

i betragtning af omfanget og virkningerne af den forelåede foranstaltning i den berørte sektor er dette direk-

tivs bestemmelser en absolut forudsætning for virkeliggørelse af det tilstræbte mål, som er EF-typegodkendelse af køretøjer, og dette mål kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne hver for sig —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for støtteben på alle tohjulede køretøjer som fastlagt i artikel 1 i direktiv 92/61/EØF.

Artikel 2

Fremgangsmåden for meddelelse af typegodkendelse af et tohjulet motordrevet køretøj for så vidt angår støtteben samt betingelserne for fri bevægelighed for nævnte køretøjer er de samme som de i henholdsvis kapitel II og III i direktiv 92/61/EØF fastsatte.

Artikel 3

Ændringer, som er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF ⁽⁵⁾.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 14. december 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 72.

⁽²⁾ EFT nr. C 293 af 9. 11. 1992, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992, s. 103, og EFT nr. C 150 af 31. 5. 1993.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 73 af 15. 3. 1993, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/53/EØF (EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 1).

Fra datoen i første afsnit kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører støtteben, forbyde den første ibrugtagning af køretøjer, der opfylder kravene i dette direktiv.

De anvender bestemmelserne i første afsnit fra 14. juni 1995.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1993.

På Rådets vegne

J. TRØJBORG

Formand

BILAG

1. DEFINITIONER

I dette direktiv forstås ved:

- 1.1. »støtteben«, en anordning, der er solidt fastgjort til køretøjet, og som kan holde køretøjet stående opret (eller næsten opret), når føreren efterlader det holdende
- 1.2. »sidedøtteben«, et støtteben, som, når det klappes ned eller drejes ud, kun understøtter køretøjet til den ene side, idet begge hjul hviler på jorden
- 1.3. »centralstøtteben«, et støtteben, som, når det klappes ned, understøtter køretøjet via en eller flere berøringsflader mellem køretøjet og understøtningsfladen på begge sider af køretøjets midterplan i længderetningen
- 1.4. »hældning i tværretningen (ht)«, den procentvise hældning af den faktiske understøtningsflade, når skæringslinjen mellem køretøjets midterplan i længderetningen og understøtningsfladen er vinkelret på den linje, der har størst hældning (figur 1)
- 1.5. »hældning i længderetningen (hl)«, den procentvise hældning af den faktiske understøtningsflade, når køretøjets midterplan i længderetningen er parallelt med den linje, der har størst hældning (figur 2)
- 1.6. »køretøjets midterplan i længderetningen«, køretøjets baghjuls symmetriplan i længderetningen.

2. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

- 2.1. Alle tohjulede køretøjer skal være forsynet med mindst ét støtteben, som holder det stabilt ved tilstand (f.eks. parkering), når det ikke fastholdes i statisk tilstand af en person eller en genstand. Køretøj med tvillinghjul behøver ikke at være forsynet med støtteben; det skal dog opfylde kravene i punkt 6.2.2, når det er parkeret (med parkeringsbremsen trukket an).
- 2.2. Støttebenet kan være et sidedøtteben eller et centralstøtteben, eller der kan være et af hver.
- 2.3. Er støttebenet hængslet omkring køretøjets nederste del eller under køretøjet, skal dets frie ende(r) vende bagud i opklappet stilling.

3. SÆRFORSKRIFTER

3.1. Sidedøtteben

3.1.1. Sidedøtteben skal:

- 3.1.1.1. uanset om understøtningsfladen er vandret eller hældende, kunne understøtte køretøjet stabilt i sideretningen, så det hverken let får større hældning (og dermed vælter omkring støttebenets understøtningspunkt), eller let bringes op til og forbi lodret stilling (og dermed vælter til den side modsat støttebenet)
- 3.1.1.2. kunne understøtte køretøjet, så det står stabilt på en hældende flade i overensstemmelse med punkt 6.2.2
- 3.1.1.3. automatisk kunne klappe op i bagudvendende stilling:
  - 3.1.1.3.1. når køretøjet indtager normal kørselsstilling (lodret), og
  - 3.1.1.3.2. når køretøjet bevæger sig fremad på førerens direkte foranledning
- 3.1.1.4. uanset bestemmelserne i punkt 3.1.1.3 være konstrueret og udført på en sådan måde, at det ikke automatisk klapper op, hvis hældningsvinklen ændres utilsigtet (f.eks. ved at tredjemand skubber let til køretøjet eller ved vindtrykket fra et forbigående køretøj):
  - 3.1.1.4.1. når det er klappet ud eller i parkeringsstilling

- 3.1.1.4.2. når køretøjet hældes til siden for at bringe støttebenets frie ende i berøring med jorden, og
- 3.1.1.4.3. når køretøjet efterlades parkeret uden opsyn.
- 3.1.2. Kravene i punkt 3.1.1.3 gælder ikke for et køretøj, der er således konstrueret, at motoren ikke kan trække det fremad, når støttebenet er i nedklappet stilling.
- 3.2. **Centralstøtteen**
- 3.2.1. Centralstøtteen skal:
- 3.2.1.1. på stabil måde kunne understøtte køretøjet med et eller begge hjul eller ingen af hjulene hvilende på understøtningsfladen:
- 3.2.1.1.1. på en vandret understøtningsflade
- 3.2.1.1.2. på en hældende understøtningsflade
- 3.2.1.1.3. på en skrånende understøtningsflade i overensstemmelse med punkt 6.2.2
- 3.2.1.2. automatisk kunne klappe op i bagudvendende stilling:
- 3.2.1.2.1. når køretøjet bevæger sig fremad, så støttebenet ikke længere er i berøring med understøtningsfladen.
- 3.2.2. Kravene i punkt 3.2.1.2 gælder ikke for et køretøj, der er således konstrueret, at motoren ikke kan trække det fremad, når støttebenet er i nedklappet stilling.
4. **ANDRE FORSKRIFTER**
- 4.1. Køretøjet kan desuden være udstyret med en kontrollampe, der er klart synlig for føreren i kørestilling, og som, når tændingen slutes til, tændes og lyser, indtil støttebenet er klappet op.
- 4.2. Støtteen skal være forsynet med et system, der fastholder det i opklappet stilling. Et sådant system kan bestå i:
- enten to uafhængige anordninger, såsom to adskilte fjedre eller en fjeder og en clip eller
  - en enkelt anordning, som skal kunne fungere fejlfrit mindst:
    - 10 000 gange, hvis køretøjet er forsynet med to støtteen, eller
    - 15 000 gange, hvis køretøjet kun er forsynet med ét støtteben.
5. **STABILITETSPRØVER**
- 5.1. Til bestemmelse af, om køretøjet kan understøttes stabilt som anført i punkt 3 og 4, udføres følgende prøver:
- 5.2. **Køretøjets tilstand**
- 5.2.1. Køretøjet skal fremstilles i køreklar stand.
- 5.2.2. Dækkene skal være oppumpet til det af fabrikanten anbefalede tryk.
- 5.2.3. Transmissionen skal være i frigear, eller hvis der er tale om automatisk transmission, i »parkering«-stilling, hvis en sådan forefindes.
- 5.2.4. Hvis køretøjet er forsynet med parkeringsbremse, skal den være trukket an.
- 5.2.5. Styreapparatet skal være i låst stilling. Kan styreapparatet låses, både når det er drejet til højre og til venstre, udføres prøven i begge stillinger.
- 5.3. **Prøveplads**
- 5.3.1. Til prøven i punkt 6.1 benyttes en plan vandret plads med hård, tør og ren overflade.

5.4. Prøvemateriel

- 5.4.1. Til prøven i punkt 6.2 skal der benyttes en parkeringsplatform.
- 5.4.2. Parkeringsplatformen skal bestå af en stiv plan rektangulær flade, som kan bære køretøjet uden væsentlig nedbøjning.
- 5.4.3. Parkeringsplatformens overflade skal være så skridsikker, at køretøjet ikke glider på overfladen under hældningsprøven.
- 5.4.4. Parkeringsplatformen skal være således konstrueret, at den kan indtage de i punkt 6.2.2 foreskrevne hældninger i tværretningen (ht) og i længderetningen (hl).

6. PRØVEPROCEDURE

6.1. Stabilitet på vandret understøtningsflade (prøve for kravene i punkt 3.1.1.4)

- 6.1.1. Med køretøjet på prøvepladsen klappes sidestøttebenet ud, og man lader køretøjet hvile på støttebenet.
- 6.1.2. Køretøjet løftes således, at vinklen mellem køretøjets midterplan i længderetningen og understøtningsfladen øges med 3° (køretøjet bringes mod lodret stilling).
- 6.1.3. Under denne bevægelse må støttebenet ikke automatisk klappe op.

6.2. Stabilitet på hældende flade (prøve for kravene i punkt 3.1.1.1, 3.1.1.2, 3.2.1.1.2 og 3.2.1.1.3)

- 6.2.1. Køretøjet anbringes på parkeringsplatformen med sidestøttebenet, henholdsvis centralstøttebenet, klappet ud, og man lader køretøjet hvile på støttebenet.
- 6.2.2. Parkeringsplatformens hældning ændres først i tværretningen (ht) og dernæst i længderetningen (hl) i overensstemmelse med nedenstående tabel:

Hældning	Sidestøtteben		Centralstøtteben	
	Knallert	Motorcykel	Knallert	Motorcykel
ht	5 %	6 %	6 %	8 %
hl fremad	5 %	6 %	6 %	8 %
hl bagud	6 %	8 %	12 %	14 %

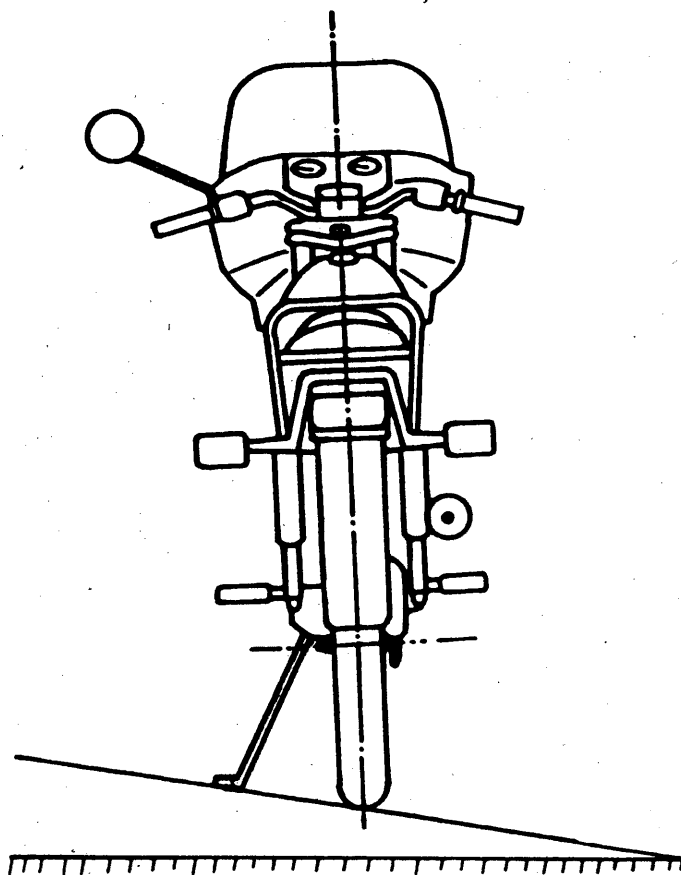
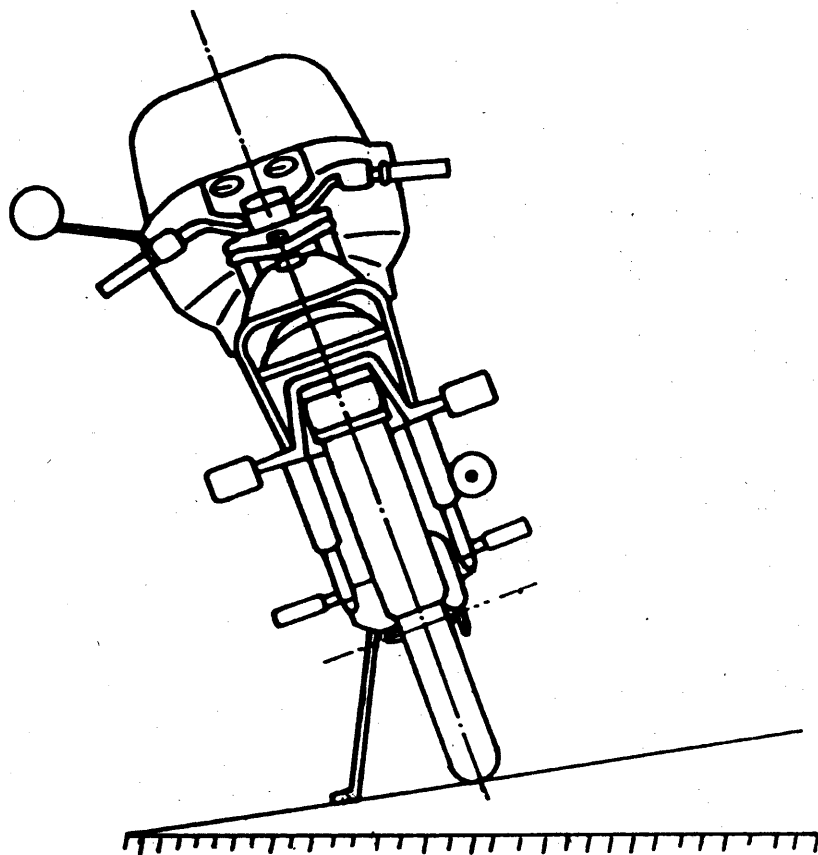
Se figur 1a, 1b og 2.

- 6.2.3. Hvis et køretøj med centralstøtteben kan blive stående på den hældende parkeringsplatform med kun et af hjulene i berøring med understøtningsfladen, og køretøjet opfylder de øvrige krav i dette punkt, skal den ovenfor beskrevne prøve kun gennemføres med baghjulet hvilende på understøtningsfladen.
- 6.2.4. Med parkeringsplatformen hældende med de foreskrevne hældninger og under iagttagelse af ovenstående forskrifter, skal køretøjet forblive stabilt.
- 6.2.5. I stedet for den omhandlede procedure kan køretøjet anbringes på parkeringsplatformen, efter at den er bragt i hældende stilling i overensstemmelse med de foreskrevne værdier.

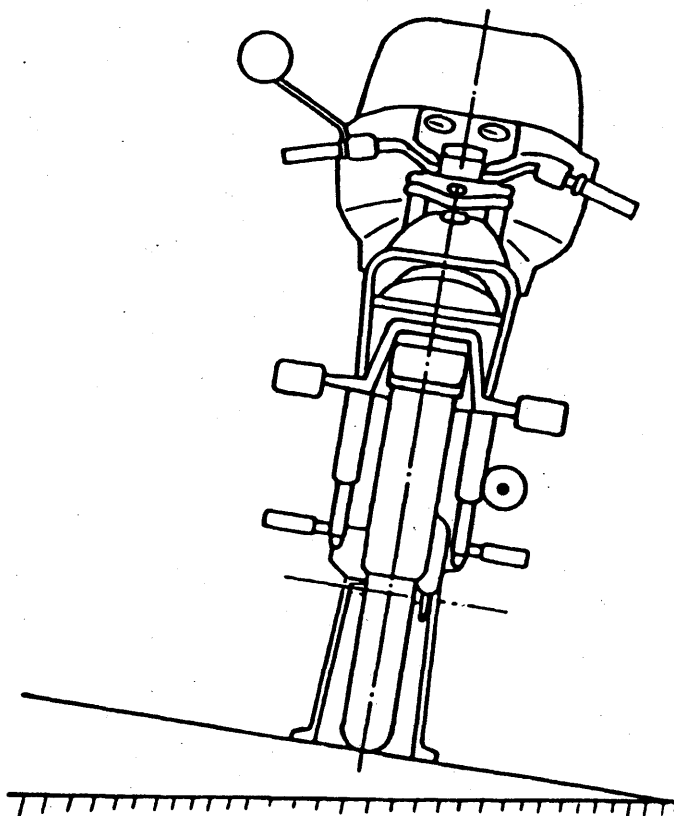
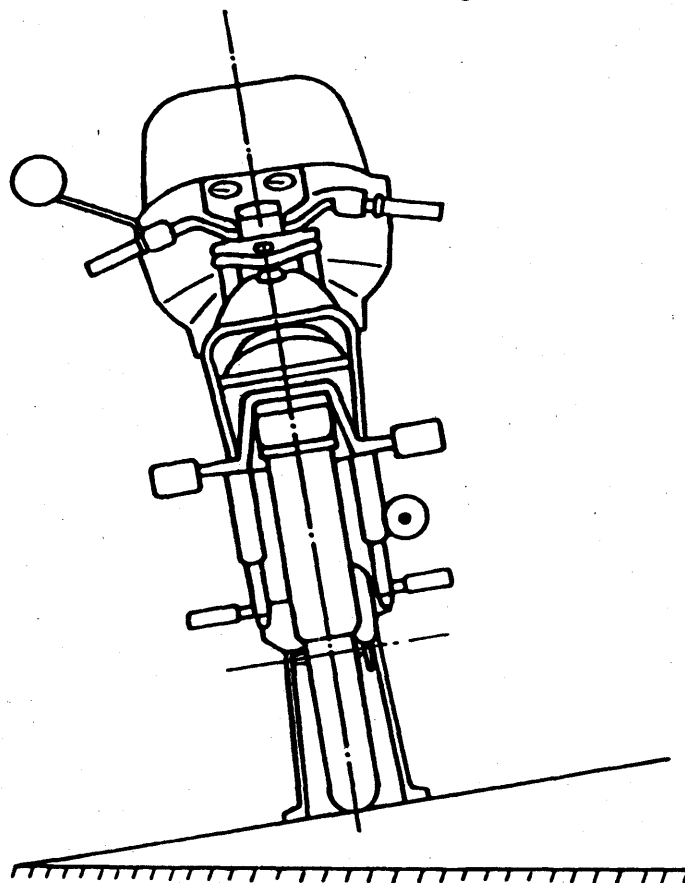
Figur 1a

Hældning i tværretningen

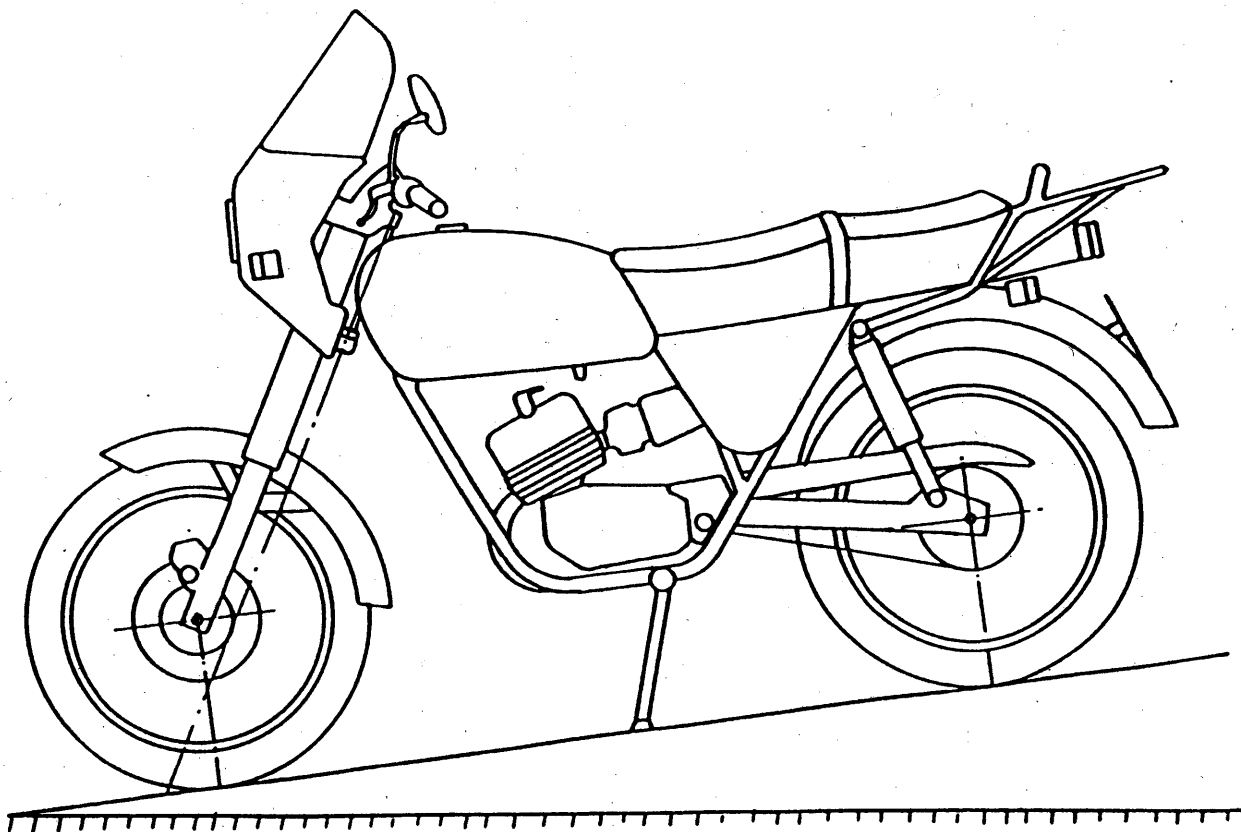
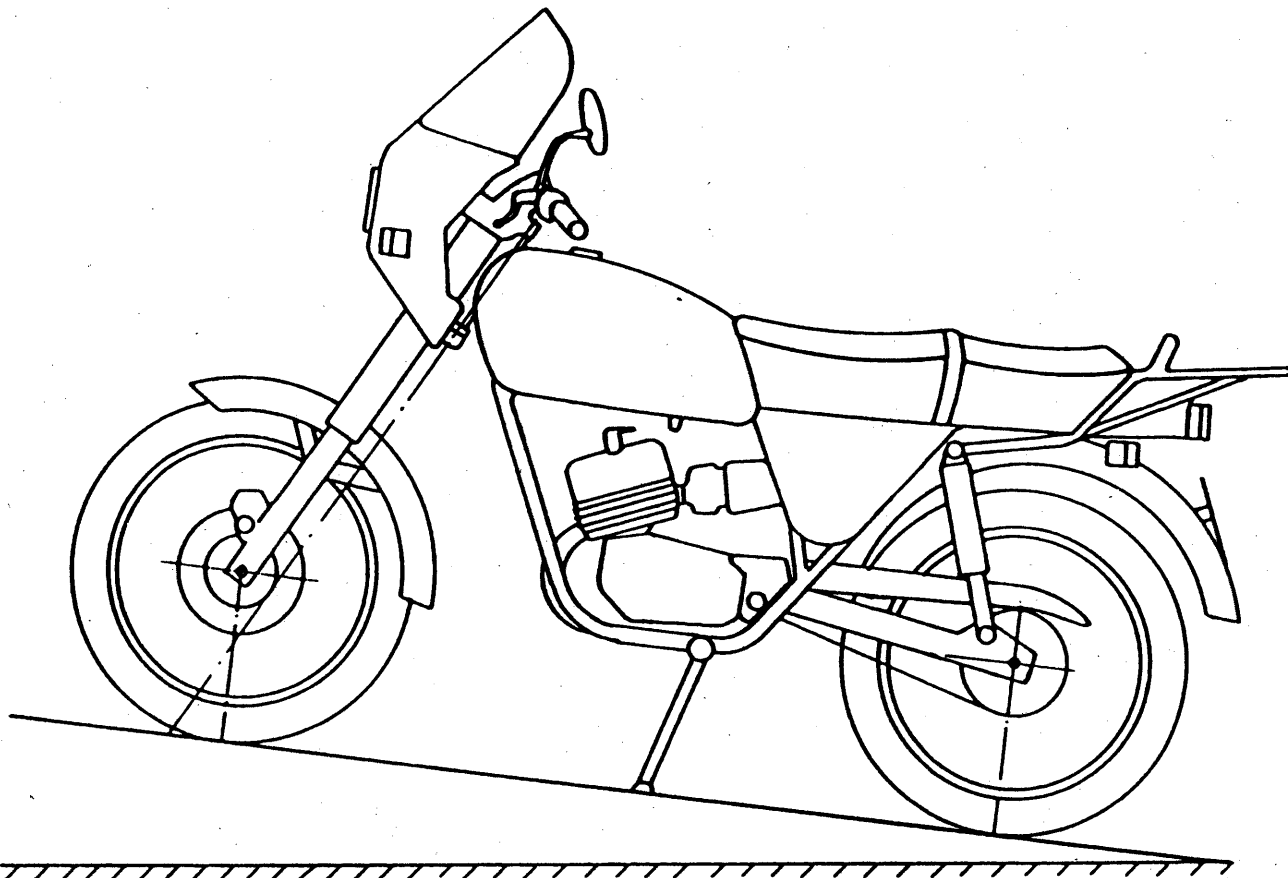
Figur 1b

Hældning i tværetningen

Figur 2

Hældning i længderetningen

Tillæg 1

Oplysningsskema vedrørende støtteben til en type tohjulede motordrevne køretøjer

(vedlægges ansøgningen om typegodkendelse, hvis denne ikke indgives samtidig med ansøgningen om standardtypegodkendelse af køretøjet)

Løbenummer (tildelt af ansøgeren): .....

Ansøgning om typegodkendelse af en type tohjulet motordrevet køretøj for så vidt angår støtteben skal ledsages af de oplysninger, der er nævnt i bilag II til direktiv 92/61/EØF:

— afsnit A, punkt:

— 0.1

— 0.2

— 0.4 til 0.6

— 2.1

— 2.1.1

— afsnit B, punkt:

— 1.3.1.

Tillæg 2

Myndighed

Typegodkendelsesattest for støtteben til tohjulet motordrevet køretøj

(EKSEMPEL)

Rapport nr. .... fra teknisk tjeneste ..... dato .....

Typegodkendelse nr.: ..... Udvidelse nr.: .....

1. Køretøjets mærke: .....

2. Køretøjets type: .....

3. Fabrikantens navn og adresse: .....

4. Navn og adresse på den befuldmægtigede (evt.): .....

5. Køretøj fremstillet til prøvning den: .....

6. Typegodkendelse meddelt/nægtet ⁽¹⁾.

7. Sted: .....

8. Dato: .....

9. Underskrift: .....

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

RÅDETS DIREKTIV 93/32/EØF

af 14. juni 1993

om fastholdelsesanordninger for passagerer på tohjulede motordrevne køretøjer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁴⁾,

og ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; der skal vedtages de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå;

tohjulede motordrevne køretøjer skal i alle medlemsstaterne opfylde visse tekniske krav med hensyn til fastholdelsesanordninger for passagerer; disse tekniske krav, som er fastsat ved ufravigelige forskrifter, er forskellige fra den ene medlemsstat til den anden og udgør derved en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet;

disse hindringer for det indre markeds funktion kan fjernes, hvis medlemsstaterne indfører de samme forskrifter i stedet for deres nuværende nationale bestemmelser;

gennemførelse af procedurerne i direktiv 92/61/EØF for standardtypegodkendelse og typegodkendelse af alle typer tohjulede motordrevne køretøjer forudsætter harmoniserede forskrifter for fastholdelsesanordninger for passagerer på disse køretøjer;

i betragtning af henseende til omfanget og virkningerne af den foreslåede foranstaltning i den berørte sektor er dette

direktivs bestemmelser en absolut forudsætning for virkeliggørelse af det tilstræbte mål, som er EF-typegodkendelse af køretøjer, og dette mål kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne hver for sig —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for fastholdelsesanordninger for passagerer på alle tohjulede køretøjer som fastlagt i artikel 1 i direktiv 92/61/EØF.

Artikel 2

Fremgangsmåden for meddelelse af typegodkendelse af et tohjulet motordrevet køretøj for så vidt angår fastholdelsesanordninger for passagerer og betingelserne for fri bevægelighed for nævnte køretøjer er de samme som de i henholdsvis kapitel II og III i direktiv 92/61/EØF fastsatte.

Artikel 3

Ændringer, som er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF ⁽⁵⁾.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 14. december 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 72.

⁽²⁾ EFT nr. C 293 af 9. 11. 1992, s. 49.

⁽³⁾ EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992, s. 103, og EFT nr. C 150 af 31. 5. 1993.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 73 af 15. 3. 1993, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/53/EØF (EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 1).

Fra datoen i første afsnit kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører fastholdelsesanordninger for passagerer, forbyde den første ibrugtagning af køretøjer, der opfylder kravene i dette direktiv.

De anvender bestemmelserne i første afsnit fra 14. juni 1995.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1993.

På Rådets vegne

J. TRØJBORG

Formand

---

*BILAG***1. ALMINDELIGE FORSKRIFTER**

Hvis køretøjet er beregnet til transport af en passager, skal det være udstyret med en fastholdelsesanordning for passageren. Den kan bestå af en strop eller en eller flere håndbøjler.

1.1. Strop

Stroppen skal være således monteret på sadlen, at den let kan benyttes af passageren. Stroppen skal være således udformet og fastgjort, at den uden brud kan modstå en lodret statisk trækraft på 2 000 N, idet trykpåvirkningen midt på stroppens gribeflade er højst 2 MPa.

1.2. Håndbøjle

Består fastholdelsesanordningen af en håndbøjle, skal denne være monteret i nærheden af sadlen symmetrisk med køretøjets midterplan i længderetningen.

En sådan håndbøjle skal være således udformet, at den uden brud kan modstå en lodret statisk trækraft på 2 000 N, idet trykpåvirkningen midt på bøjleens gribeflade er højst 2 MPa.

Består fastholdelsesanordningen af to håndbøjler, skal disse være monteret symmetrisk med én på hver side.

Sådanne håndbøjler skal være således udformet, at de uden brud kan modstå en lodret statisk trækraft på 1 000 N, idet trykpåvirkningen midt på bøjlernes gribeflade er højst 1 MPa.

Tillæg 1

Oplysningsskema vedrørende fastholdelsesanordning for passagerer på en type tohjulet motordrevet køretøj

(vedlægges ansøgningen om typegodkendelse, hvis denne ikke indgives samtidig med ansøgningen om standardtypegodkendelse af køretøjet)

Løbenummer (tildelt af ansøgeren): .....

Ansøgning om typegodkendelse af en type tohjulet motordrevet køretøj for så vidt angår fastholdelsesanordning for passagerer skal ledsages af de oplysninger, der er nævnt i bilag II til direktiv 92/61/EØF:

— afsnit A, punkt:

— 0.1

— 0.2

— 0.4 til 0.6

— afsnit B, punkt:

— 1.5 til 1.5.2.

Tillæg 2

Myndighed

Typegodkendelsesattest for fastholdelsesanordning for passagerer på tohjulet motordrevet køretøj

(EKSEMPEL)

Rapport nr. .... fra teknisk tjeneste ..... dato .....

Typegodkendelse nr.: ..... Udvidelse nr.: .....

1. Køretøjets mærke: .....

2. Køretøjets type: .....

3. Fabrikantens navn og adresse: .....

4. Navn og adresse på den befuldmægtigede (evt.): .....

5. Køretøj fremstillet til prøvning den: .....

6. Typegodkendelse meddelt/nægtet (¹).

7. Sted: .....

8. Dato: .....

9. Underskrift: .....

(¹) Det ikke gældende overstreges.

RÅDETS DIREKTIV 93/33/EØF

af 14. juni 1993

om tyverisikring på to- og trehjulede motordrevne køretøjer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger i denne forbindelse;

to- og trehjulede motordrevne køretøjer skal i hver medlemsstat opfylde visse tekniske krav med hensyn til tyverisikring; disse tekniske krav, som er fastsat ved ufravigelige forskrifter, er forskellige fra den ene medlemsstat til den anden og udgør derved en hindring for handelen i Fællesskabet;

disse hindringer for det indre markeds oprettelse og funktion kan fjernes, hvis alle medlemsstater indfører samme forskrifter i stedet for de nuværende nationale bestemmelser;

gennemførelse af procedurerne i direktiv 92/61/EØF for standardtypegodkendelse og typegodkendelse af alle typer af to- og trehjulede motordrevne køretøjer forudsætter harmoniserede forskrifter for tyverisikringer på disse køretøjer;

i betragtning af omfanget og virkningerne af den forelåede foranstaltning i sektoren er bestemmelserne i dette direktiv en absolut forudsætning for virkeliggørelse af de fastsatte mål, som er EF-typegodkendelse af køretøjer, og disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne hver for sig;

for at lette adgangen til tredjelands markeder forekommer det nødvendigt at indføre ækvivalens mellem forskrifterne i dette direktiv og i regulativ nr. 62 fra ECE/FN —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv og bilagene dertil gælder for tyverisikringer på alle typer motordrevne køretøjer som fastlagt i artikel 1 i direktiv 92/61/EØF.

Artikel 2

Fremgangsmåden for meddelelse af typegodkendelse af et to- eller trehjulet motordrevet køretøj for så vidt angår tyverisikring samt betingelserne for fri bevægelighed for nævnte køretøjer er de samme som de i henholdsvis kapitel II og III i direktiv 92/61/EØF fastsatte.

Artikel 3

I henhold til artikel 11 i direktiv 92/61/EØF anerkendes ækvivalensen mellem forskrifterne i dette direktiv og forskrifterne i regulativ nr. 62 fra ECE/FN (dok. E/ECE/TRANS/505 — Add. 61/Amend. 1).

De myndigheder i medlemsstaterne, der udsteder typegodkendelsen, accepterer typegodkendelser, der er udstedt i henhold til forskrifterne i ovennævnte regulativ nr. 62, og typegodkendelsesmærker i stedet for tilsvarende typegodkendelser, der er udstedt i henhold til forskrifterne i nærværende direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv kan ændres i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 70/156/EØF ⁽⁵⁾ for

— at tage hensyn til ændringer i det i artikel 3 omhandlede ECE/FN-regulativ

— at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling.

⁽¹⁾ EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 72.

⁽²⁾ EFT nr. C 293 af 9. 11. 1992, s. 32.

⁽³⁾ EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992, s. 103, og EFT nr. C 176 af 28. 6. 1993.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 73 af 15. 3. 1993, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/53/EØF (EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 1).

Artikel 5

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 14. december 1994 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Fra datoen i første afsnit kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører tyverisikring forbyde den første ibrugtagning af køretøjer, der opfylder kravene i dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i første afsnit fra den 14. juni 1995.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1993.

På Rådets vegne

J. TRØJBORG

Formand

BILAG I

ANVENDELSESOMRÅDE — DEFINITIONER — ALMINDELIGE OG SÆRLIGE SPECIFIKATIONER

1. ANVENDELSESOMRÅDE

- 1.1. Dette direktiv gælder for tyverisikringer for tohjulede motordrevne køretøjer med eller uden sidevogn samt trehjulede motordrevne køretøjer.

2. DEFINITIONER

- 2.1. I dette direktiv forstås ved:
- 2.2. »typegodkendelse«, typegodkendelse for så vidt angår tyverisikring af en køretøjstype
- 2.3. »køretøjstype«, motordrevne køretøjer, som indbyrdes ikke frembyder væsentlige forskelle på følgende punkter:
- 2.3.1. typebetegnelse som anvendt af fabrikanten
- 2.3.2. konstruktion og udførelse af den eller de dele af køretøjet, hvori tyverisikringen har indgreb
- 2.3.3. tyverisikringens type
- 2.4. »tyverisikring«, et system, der ved hjælp af aktiv blokering af styring og/eller transmission skal forhindre uretmæssig brug af køretøjet; systemet kan:
- 2.4.1. have aktivt indgreb udelukkende i styringen (anordning af type 1)
- 2.4.2. samtidig have aktivt indgreb i styringen og i den anordning, der standser motoren (anordning af type 2)
- 2.4.3. være forspændt og samtidig have indgreb i styringen og i den anordning, der standser motoren (anordning af type 3)
- 2.4.4. have aktivt indgæet i transmissionen (anordning af type 4)
- 2.5. »styreapparat«, betjeningsanordning (styr eller rat), forgaffel og dertil knyttede dele samt alle andre dele, som indvirker direkte på tyverisikringens effektivitet
- 2.6. »kombination«, en variant af et låsesystem, som er særligt fremstillet i dette øjemed, og som ved korrekt betjening muliggør aktivering af dette låsesystem
- 2.7. »nøgle«, anordning konstrueret og fremstillet til aktivering af et låsesystem, som igen er konstrueret og fremstillet til kun at kunne aktiveres af denne anordning.

3. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

- 3.1. Alle to- og trehjulede motordrevne køretøjer, bortset fra knallerter, skal være forsynet med en tyverisikring, der opfylder kravene i dette direktiv. Hvis en knallerter er forsynet med tyverisikring, skal denne opfylde kravene i dette direktiv.
- 3.2. Tyverisikringen skal være således udført:
- 3.2.1. at den skal sættes ud af funktion, førend køretøjet kan køres eller flyttes fremad i lige linje
- 3.2.2. at den, hvis den er af type 4, skal sættes ud af funktion, førend transmissionen kan frigøres. Aktiveres anordningen af samme betjeningsanordning som parkeringsbremsen, skal den virke samtidig med den anordning, der standser køretøjets motor
- 3.2.3. at nøglen kun kan tages ud, når låseriglen befinder sig i en af de to yderstillinger. Der må ikke forekomme nøglestillinger, hvor låseriglen kan indskydes senere, selv om nøglen stikkes ind i tyverisikringen.

- 3.3. Forskrifterne i punkt 3.2 skal opfyldes ved udførelse af kun én bevægelse med en nøgle.
- 3.4. Tyverisikringen i punkt 3.1 og de køretøjsdele, den indvirker på, skal være således udformet, at den ikke hurtigt og uden at vække opmærksomhed kan åbnes, ødelægges eller sættes ud af funktion, f.eks. med almindeligt billigt værktøj eller lignende, der let kan skjules.
- 3.5. Tyverisikringen skal udgøre en del af køretøjets standardudstyr (dvs. være monteret af fabrikanten før første salg en detail). Låsen skal være solidt fastgjort til tyverisikringen. (Hvis låsen kan udtages ved hjælp af nøglen, efter at dækpladen eller en anden fastholdelsesanordning er fjernet, anses forskriften for opfyldt.)
- 3.6. Låsesystemet skal give mulighed for mindst 1 000 forskellige kombinationer; dog kræves der kun lige så mange kombinationer som det antal køretøjer, der produceres årligt, hvis dette tal er mindre end 1 000. For en given køretøjstype skal hver kombination anvendes med en hyppighed på ca. 1 pr. 1 000.
- 3.7. Nøglens og låsens kodebetegnelse må ikke være synlig.
- 3.8. Låsen skal være således konstrueret, fremstillet og monteret, at tromlen ikke kan drejes rundt med et drejningsmoment på under 0,245 m daN med en anden genstand end den tilhørende nøgle, når tromlen er i låst stilling, og
  - 3.8.1. at der i tromler med stifter ikke er mere end to ens tilholdere, der virker i samme retning, ved siden af hinanden, og højst 60 % identiske tilholdere, og
  - 3.8.2. at der i tromler med pladetilholdere ikke er mere end to ens tilholdere, der virker i samme retning, ved siden af hinanden, og højst 50 % identiske tilholdere.
- 3.9. Tyverisikringer skal være således indrettet, at der ikke under kørsel med motoren i gang er risiko for utilsigtet blokering, hvorved der kan opstå fare.
- 3.10. Tyverisikringer af type 1, 2 og 3 skal efter at være slået til kunne modstå et statisk drejningsmoment på 20 m daN på styrestammen i begge retninger, uden at styremekanismen beskadiges med deraf følgende mulig fare for sikkerheden.
- 3.11. Tyverisikringer af type 1, 2 og 3 skal være således udformet, at styringen kun kan fastlåses i en vinkel på mindst 20° til højre eller venstre i forhold til ligeudstillingen.
- 3.12. En tyverisikring af type 4 skal i låst tilstand hindre rotation af det drivende hjul, når motoren kobles til med maksimalt drejningsmoment.

4. SÆRFORSKRIFTER

- 4.1. Tyverisikringen skal ud over de almindelige forskrifter i punkt 3 opfylde følgende særforskrifter:
  - 4.1.1. For tyverisikringer af type 1 og 2 må låsen kun kunne betjenes med nøglen, når styreapparatet, jf. punkt 2.5, befinder sig i en stilling, hvor låseriglen kan skydes ind i den tilsvarende udskæring.
  - 4.1.2. For tyverisikringer af type 3 må låseriglen kun kunne forspændes ved, at brugeren af køretøjet foretager sig noget samtidig med eller i forbindelse med drejning af nøglen. Undtagen i de tilfælde, der er nævnt i punkt 3.2.3, må nøglen ikke kunne trækkes ud efter forspænding af låseriglen.
- 4.2. For tyverisikringer af type 2 og 3 må låseriglen ikke kunne skydes ind, så længe sikringsanordningen står i en stilling, hvor motoren kan sættes i gang.
- 4.3. Når tyverisikringer af type 3 er slået til, må sikringsanordningen ikke kunne sættes ud af funktion.
- 4.4. Tyverisikringer af type 3 skal efter 2 500 låsninger til hver side, udført som anført i bilag II, fortsat fungere tilfredsstillende og i hvert fald fortsat opfylde forskrifterne i punkt 3.8, 3.9, 3.10 og 4.3.

BILAG II

HOLDBARHEDSPRØVE FOR TYVERISIKRINGER AF TYPE 3

1. PRØVNINGSAPPARATUR
  - 1.1. Prøvningsapparatet består i:
    - 1.1.1. et apparat, hvori der kan fastspændes en stikprøve af styremekanismen påmonteret tyverisikringen som beskrevet i bilag I, punkt 2.4
    - 1.1.2. et system, hvormed tyverisikringen kan slås til og fra under anvendelse af nøglen
    - 1.1.3. et system, hvormed styrestammen kan drejes i forhold til tyverisikringen.
2. PRØVNINGSMETODE
  - 2.1. En stikprøve af styremekanismen med tyverisikringen påmonteret fastspændes i det apparat, der er omtalt i punkt 1.1.1.
  - 2.2. En prøvecyklus består i følgende operationer:
    - 2.2.1. *Udgangsstilling:*

Tyverisikringen er slået fra, og styremekanismen befinder sig i en stilling, hvor tyverisikringen ikke kan slås til.
    - 2.2.2. *Armering:*

Tyverisikringen armeres ved hjælp af nøglen.
    - 2.2.3. *Aktivering:*

Styrestammen drejes således, at drejningsmomentet i det øjeblik, hvor tyverisikringen går i indgreb, er på $5,88 \text{ Nm} \pm 0,25$.
    - 2.2.4. *Deaktivering:*

Tyverisikringen deaktiveres på normal måde, idet drejningsmomentet reduceres til 0, så deaktiveringens gøres lettere.
    - 2.2.5. *Returstilling:*

Styrestammen drejes tilbage til en stilling, hvor tyverisikringen ikke kan slås til.
    - 2.2.6. *Drejning i modsat retning:*

Punkt 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 og 2.2.5 gentages, idet styrestammen drejes i modsat retning.
    - 2.2.7. Der skal forløbe mindst 10 sekunder mellem to aktiveringer.
  - 2.3. Holdbarhedscyklusen gentages det antal gange, som er specificeret i bilag I, punkt 4.4.

BILAG III

Tillæg 1

Oplysningskema vedrørende tyverisikring til en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj

(vedlægges ansøgningen om typegodkendelse, hvis denne ikke indgives samtidig med ansøgningen om standardtypegodkendelse af køretøjet)

Løbenummer (tildelt af ansøgeren): .....

Ansøgning om typegodkendelse af tyverisikring til en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj skal ledsages af de oplysninger, der er nævnt i afsnit A i bilag II til direktiv 92/61/EØF, punkt:

- 0.1
- 0.2
- 0.4 til 0.6
- 9.4.1
- 9.4.2, samt for tyverisikring af
  - type 1: punkt 6.1 og 6.1.1
  - type 2 og 3: punkt 3.2.5 til 3.2.6.2, 6.1 og 6.1.1
  - type 4: punkt 4.1 til 4.4.2.

Tillæg 2

Myndighed

Typegodkendelsesattest for tyverisikring til to- eller trehjulet motordrevet køretøj

(EKSEMPEL)

Rapport nr. .... fra teknisk tjeneste ..... dato .....

Typegodkendelse nr.: ..... Udvidelse nr.: .....

1. Køretøjets mærke: .....
2. Køretøjets type: .....
3. Fabrikantens navn og adresse: .....
4. Navn og adresse på den befuldmægtigede (evt.): .....
5. Køretøj fremstillet til prøvning den: .....
6. Typegodkendelse meddelt/nægtet (!).
7. Sted: .....
8. Dato: .....
9. Underskrift: .....

(!) Det ikke gældende overstreges.

RÅDETS DIREKTIV 93/34/EØF

af 14. juni 1993

om foreskrevne påskrifter og skilte på to- og trehjulede motordrevne køretøjer.

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger i denne forbindelse;

to- og trehjulede motordrevne køretøjer skal i hver medlemsstat opfylde visse tekniske krav med hensyn til foreskrevne påskrifter og skilte; disse tekniske krav, som er fastsat ved ufravigelige forskrifter, er forskellige fra den ene medlemsstat til den anden og udgør derved en hindring for handelen inden for Fællesskabet;

disse hindringer for det indre markeds oprettelse og funktion kan fjernes, hvis alle medlemsstater indfører samme forskrifter i stedet for de nuværende nationale bestemmelser;

gennemførelse af procedurerne i direktiv 92/61/EØF for standardtypegodkendelse og typegodkendelse af alle typer af to- og trehjulede motordrevne køretøjer forudsætter harmoniserede forskrifter for de foreskrevne påskrifter og skilte på disse køretøjer;

i betragtning af omfanget og virkningerne af den foreslåede foranstaltning i den pågældende sektor er bestemmelserne i dette direktiv en absolut forudsætning for virkeliggørelse af de fastsatte mål, som er EF-typegodkendelse af køretøjer, og disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne hver for sig;

⁽¹⁾ EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 72.

⁽²⁾ EFT nr. C 293 af 9. 11. 1992, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992, s. 103, og EFT nr. C 176 af 28. 6. 1993.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 73 af 15. 3. 1993, s. 22.

dette direktiv er ikke til hinder for, at visse medlemsstater, for så vidt angår foreskrevne påskrifter og skilte på to- og trehjulede motordrevne køretøjer, på et ikke-diskriminerende grundlag kan bibeholde præceptive særbestemmelser med henblik på anvendelse af færdselsreglerne, forudsat at disse særkrav vedrører brugen af de pågældende køretøjer og ikke indebærer sådanne ændringer i deres konstruktion, at det vil forhindre EØF-typegodkendelse af denne type køretøjer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for foreskrevne påskrifter og skilte på alle typer køretøjer som fastlagt i artikel 1 i direktiv 92/61/EØF.

Artikel 2

Fremgangsmåden for meddelelse af typegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer for så vidt angår foreskrevne påskrifter og skilte samt betingelserne for fri bevægelighed for nævnte køretøjer er de samme som de i henholdsvis kapitel II og III i direktiv 92/61/EØF fastsatte.

Artikel 3

Ændringer, som er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF ⁽⁵⁾.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 14. december 1994 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Fra datoen i første afsnit kan medlemsstaterne ikke på grund af, der vedrører foreskrevne påskrifter og skilte,

⁽⁵⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/53/EØF (EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 1).

forbyde den første ibrugtagning af køretøjer, der opfylder kravene i dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i første afsnit fra den 14. juni 1995.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1993.

På Rådets vegne

J. TRØJBORG

Formand

BILAG

FORSKRIFTER VEDRØRENDE FORESKREVNE PÅSKRIFTER OG SKILTE PÅ TO- OG TREHJULEDE MOTORDREVNE KØRETØJER

1. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

- 1.1. Ethvert køretøj skal være forsynet med skilt og påskrifter som beskrevet nedenfor. Skilt og påskrifter anbringes af fabrikanten eller dennes befuldmægtigede.

2. FABRIKATIONSSKILT

- 2.1. Et fabrikationsskilt af udseende som vist i tillæg 1 skal være solidt fastgjort på et let tilgængeligt sted, som indgår i en køretøjsdel, der normalt ikke udskiftes i køretøjets levetid; fabrikationsskiltet skal være let læseligt og omfatte følgende angivelser anbragt på en måde, så de ikke kan slettes og i følgende orden:

- 2.1.1. Fabrikantens navn.

- 2.1.2. Typegodkendelsesmærke, jf. artikel 8 i Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehulede motordrevne køretøjer.

- 2.1.3. Køretøjets identifikationsnummer (VIN).

- 2.1.4. Støjniveau med holdende køretøj: ... dB(A) ved ... omdr./min.

- 2.2. Typegodkendelsesmærket i punkt 2.1.2 samt støjniveauet med holdende køretøj og det tilknyttede omdrejningstal i punkt 2.1.4 behøver ikke at fremgå ved typegodkendelse for så vidt angår foreskrevne påskrifter og skilte, men skal være påført samtlige køretøjer, der produceres i overensstemmelse med den godkendte type.

- 2.3. Fabrikanten kan anbringe supplerende angivelser under eller ved siden af de foreskrevne påskrifter, uden for et klart afgrænset rektangel, der ikke indeholder andet end de i punkt 2.1.1 til 2.1.4 foreskrevne angivelser (se tillæg 1).

3. KØRETØJETS IDENTIFIKATIONSNUMMER

Køretøjets identifikationsnummer består af en kombination af skrifttegn med en bestemt struktur, som fabrikanten tildeler hvert køretøj. Formålet med det er, at ethvert køretøj i en periode på 30 år uden yderligere oplysninger skal kunne identificeres entydigt med fabrikantens bistand.

Køretøjets identifikationsnummer skal opfylde følgende forskrifter:

- 3.1. Køretøjets identifikationsnummer skal stå på fabrikationsskiltet. Desuden skal det ved prægning eller på anden måde, således at udsletning eller forandring undgås, være anbragt på chassis eller stel på et let tilgængeligt sted på køretøjets højre halvdel.

- 3.1.1. Køretøjets identifikationsnummer består af følgende tre dele:

- 3.1.1.1. første del er en kode for identifikation af køretøjsfabrikanten. Den består af tre skrifttegn (bogstaver eller tal) og tildeles af den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor fabrikanten er hjemmehørende, med samtykke fra et internationalt agentur, der har bemyndigelse fra Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO). Det første skrifttegn angiver et geografisk område, det andet skrifttegn et land inden for dette område, og det tredje skrifttegn en bestemt fabrikant. Producerer fabrikanten færre end 500 køretøjer årligt, er det tredje skrifttegn altid »9«. Ovennævnte myndighed identificerer i sådanne tilfælde fabrikanten ved hjælp af tredje, fjerde og femte skrifttegn i nummerets tredje del

- 3.1.1.2. anden del består af seks skrifttegn (bogstaver eller tal), hvoraf køretøjets almindelige kendetegn (type, variant og version) fremgår, idet hvert kendetegn repræsenteres ved to tegn. Anvender fabrikanten ikke alle seks skrifttegn, udfyldes de ikke benyttede positioner med tal eller bogstaver efter fabrikantens eget valg
- 3.1.1.3. tredje del består af otte skrifttegn, hvoraf de sidste fire skal være tal, og som i forening med første og anden del giver entydig identifikation af det enkelte køretøj. Ikke anvendte positioner skal være udfyldt med nuller, således at der er det krævede antal skrifttegn.
- 3.1.2. Køretøjets identifikationsnummer skal så vidt muligt stå på en enkelt linje. I teknisk begrundede undtagelsestilfælde kan det dog stå på to linjer. I sådanne tilfælde må delingen kun ske mellem nummerets tre dele.

Hver linje skal begynde og slutte med et symbol, der ikke er et arabertal og ikke en latinsk versal, og som ikke kan forveksles med et sådant skrifttegn. Denne forskrift kræves ikke opfyldt, hvis nummeret står på en enkelt linje på fabrikationsskiltet. Det er desuden tilladt at anføre symbolet mellem nummerets tre dele (punkt 3.1.1).

Der må ikke forekomme mellemrum mellem skrifttegnene.

4. SKRIFTTEGN

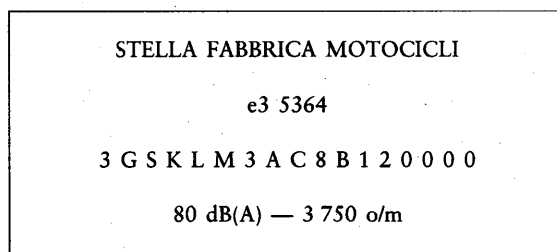
- 4.1. Til alle påskrifter i punkt 2 og 3 skal der benyttes latinske bogstaver og arabertal. Latinske bogstaver til angivelserne i punkt 2.1.1, 2.1.3 og 3 skal dog være versaler.
- 4.2. I køretøjets identifikationsnummer:
  - 4.2.1. er det ikke tilladt at benytte bogstaverne I, O og Q samt bindestreger, asterisker og andre særlige tegn
  - 4.2.2. gælder mindstehøjden:
    - 4.2.2.1. 4 mm for bogstaver og tal på chassis eller stel eller en tilsvarende del af køretøjet
    - 4.2.2.2. 3 mm for bogstaver og tal på fabrikationsskiltet.

Tillæg 1

Eksempel på fabrikationsskilt

Eksemplet nedenfor siger intet om de angivelser, som faktisk vil forekomme på fabrikationsskiltet og heller intet om selve skiltets, tallenes og bogstavernes størrelse; det er udelukkende vejledende.

De i punkt 2.3 omhandlede supplerende oplysninger kan placeres under eller ved siden af rektanglet med de foreskrevne angivelser.

Forklaring:

Ovenstående eksempel på fabrikationsskilt vedrører et køretøj, der er produceret af »Stella Fabbrica Motocicli«, og som i Italien (e3) har opnået standardtypegodkendelse med nummer 5364.

Identifikationsnummeret (3GSKLM3AC8B120000) er opbygget på følgende måde:

- første del (3GS):
  - 3: geografisk område (Europa)
  - G: land inden for dette geografiske område (Tyskland)
  - S: fabrikant (Stella Fabbrica Motocicli)
- anden del (KLM3AC):
  - KL: køretøjets type
  - M3: variant (køretøjets karrosseri)
  - AC: version (køretøjets motor)
- tredje del (8B120000):
  - 8B12: identificering af det enkelte køretøj i forening med de to øvrige dele af identifikationsnummeret
  - 0000: ikke benyttede positioner, der udfyldes med nuller, således at der bliver det krævede antal skrifttegn.

Støjniveauet med holdende køretøj er 80 dB(A) ved 3 750 omdr./min.

Tillæg 2

Oplysningsskema vedrørende foreskrevne påskrifter og skilte på en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj

(vedlægges ansøgningen om typegodkendelse, hvis denne ikke indgives samtidig med ansøgningen om standardtypegodkendelse af køretøjet)

Løbenummer (tildelt af ansøgeren): .....

Ansøgning om typegodkendelse af en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj for så vidt angår foreskrevne påskrifter og skilte skal ledsages af de oplysninger, der er nævnt i bilag II til direktiv 92/61/EØF, afsnit A, punkt

- 0.1
- 0.2
- 0.4 til 0.6
- 9.3.1 til 9.3.3.

Tillæg 3

Myndighed

Typegodkendelsesattest for foreskrevne påskrifter og skilte på to- og trehjulet motordrevet køretøj

(EKSEMPEL)

Rapport nr. .... fra teknisk tjeneste ..... dato .....

Typegodkendelse nr.: ..... Udvidelse nr.: .....

1. Køretøjets mærke: .....
2. Køretøjets type: .....
3. Fabrikantens navn og adresse: .....
4. Navn og adresse på den befuldmægtigede (evt.): .....
5. Køretøj fremstillet til kontrol den: .....
6. Typegodkendelse meddelt/nægtet ⁽¹⁾.
7. Sted: .....
8. Dato: .....
9. Underskrift: .....

(¹) Det ikke gældende overstreges.